

**PRIPREMA ZA IZVEDBU NASTAVNOG SATA NA
STRUČNOM ISPITU**

PREDMET: INSTRUMENTALNA NASTAVA
KLAVIR

NASTAVNA JEDINICA:
OBRADA ZADANE LITERATURE ZA III. RAZRED OSNOVNE
GLAZBENE ŠKOLE

I. OBLICI NASTAVE:

- individualni

II. NASTAVNE METODE:

- preslušavanje
- usmeno izlaganje
- razgovor
- objašnjavanje glazbenih termina
- rješavanje problema
- poticanje kreativnosti
- čitanje notnog teksta
- imitacija
- postavljanje pitanja
- analiza notnog teksta
- uvježbavanje

III. ZADACI NASTAVE:

a) obrazovni:

- upoznati obrasce prstomete d mola i princip podmetanja palca i premetanja ruke preko palca
- prepoznati glazbenu frazu
- prepoznati trodijelnu ABA formu
- upoznati glazbenu formu ronda
- samostalno odabrati dinamiku
- upoznati predudar (vorschlag)
- upoznati učenika sa zvučnim efektima dobivenim korištenjem pedala
- stjecati samostalnost u vježbanju
- upoznati tehničke načine vježbanja

b) funkcionalni:

- razvijati slušnu predodžbu (kontrola tona)

- osvještavati elastičnost tijela i kontrolu pokreta kao preduvjet dobrog izvođenja
- usvajati naviku pravilnog držanja tijela
- razvijati neovisnost ruku
- usavršavati tehniku sviranja ljestvica, akorada te malih rastvorbi
- usavršavati legato, staccato i *cantabile* načine izvedbi
- razvijati osjećaj za kretanje i razvoj melodije
- usavršavati izvedbu pedala
- razvijati osjećaj za puls i metriku
- razvijati izražajne sposobnosti učenika
- razvijati maštu učenika
- razvijati osjećaj za tonske boje
- razvijati motoričke sposobnosti
- razvijati izvođačke sposobnosti
- razvijati vještinu pravilnog vježbanja
- razvijati analitičke sposobnosti
- razvijati sposobnost samoprocjene
- razvijati sposobnost pamćenja

c) odgojni:

- razvijati pozitivan stav i poštovanje prema umjetnosti
- stjecati radne navike
- razvijati otvorenost prema novim spoznajama
- razvijati naviku učenja s razumijevanjem
- razvijati samokritičnost
- stjecati strpljenje, upornost, samodisciplinu
- stjecati povjerenje u vlastite sposobnosti
- poštivati autorove ideje (točna reprodukcija zapisa)
- razvijati naviku redovitog i sistematičnog vježbanja
- razvijati samostalnost u radu
- poticati unutarnji doživljaj djela
- poticati interes za razdoblje baroka, klasicizma i romantizma
- poticati kreativnost

SADRŽAJ NASTAVNOG SATA

- d mol harmonijska ljestvica paralelno i u protupomaku (mali protupomak) kroz četiri oktave, kromatska ljestvica od C kroz jednu oktavu paralelno, mala rastvorba trozvuka troglasno ili četveroglasno i mala rastvorba smanjenog četverozvuka kroz dvije oktave; akordi trozvuka i četverozvuka istodobno
- H. Lemoine: Etida e mol op.37 br. 17
- J. S. Bach: Knjižica za A. M. Bach
Poloneza g mol, BWV Anh. 119
- A. Diabelli: Sonata F dur op.168 br.1, III. stavak
- R. Schumann: Album za mladež: Sjećanja nakon teatra op. 68

TIJEK NASTAVNOG SATA

Trajanje sata: 30 minuta

Prije početka sata provjerit ću učionicu: jesu li na raspolaganju za održavanje nastave jedan ili dva klavira, jesu li za klavirima klavirski stolci i ima li još stolaca, koliko je velika učionica.

Uvod

Na početku sata oslovit ću učenicu imenom i predstaviti joj se. U kratkom razgovoru nastojat ću uspostaviti što bolji kontakt. Objasnit ću joj svrhu održavanja današnjeg sata i ohrabriti je. Kroz razgovor ću ukloniti njen eventualni strah ili tjeskobu.

Zamoliti ću je da se smjesti za klavir i pri tome ću provjeriti njezin smještaj za instrumentom: visinu stolca, udaljenost stolca od klavira i držanje tijela.

Planirano vrijeme: 1 minuta

Ljestvica: d mol harmonijski

ZADACI

Obrazovni:

- upoznati obrasce prstometa d mola i akorada
- osvještavati elastičnost tijela i kontrolu pokreta kao preduvjet dobrog izvođenja

Funkcionalni:

- razvijati slušnu predodžbu (kontrola tona)
- osvještavati pravilno držanje tijela, ruku i šaka
- razvijati neovisnost ruku
- usavršavati tehniku sviranja ljestvice, akorada te malih rastvorbi

Odgojni:

- razvijati samokritičnost i samostalnost u vježbanju

Po programu za III. razred osnovne škole učenica svira ljestvicu kroz četiri oktave paralelno i u protupomaku. Kromatsku ljestvicu od C kroz jednu oktavu. Svira također kvintakord s obratima i smanjeni septakord s obratima akordijski i njihove male rastvorbe.

Zamoliti ću učenicu da odsvira ljestvicu. Kad završi istaknut ću što je dobro napravila. Pitat ću je da li ona možda zna što bi se moglo bolje izvesti. Ako sama uoči što treba promijeniti, pitat ću je zna li kako postići tu promjenu (usmjerit ću je na moguće odgovore). Ako kod izvedbe učenica nije sigurna u prstomet, objasniti ću joj princip prstometa d mola (dva položaja, desna ruka; prvi tvore palac, 2. i 3. prst, drugi tvore palac, 2., 3. i 4. prst s tim da 3. i 4. prst dolaze na crne tipke i lijeva ruka; prvi položaj tvore 5., 4., 3., 2. i palce i drugi položaj tvore 3. i 2. prst koji sviraju na crnim tipkama). Pokazat ću joj i vježbe za lakše pamćenje prstometa koje će joj pomoći i za uvježbavanje spretnog podmetanja palca pod šaku i premetanje ruke preko palca.

Ljestvica se svira legato. Cilj vježbanja ljestvice je usavršavanje promjene položaja, odnosno podmetanja palca i premetanja ruke preko palca, kao i tečno sviranje ljestvice u cjelini. Prilikom izvedbe ljestvice pozornost ću posvetiti ritmičkoj i tonskoj ujednačenosti. Pažnju ću usmjeriti i na vertikalnu artikulaciju prstiju iz korjena zgloba. Ako učenica bude svirala u bržem tempu pripaziti ću na ravnomjeran i precizan prijenos težine ruke sa prsta na prst. Isto tako pripaziti ću na ujednačenost udara u obje ruke, bez naglaska na palac, kako se pri sviranju ljestvice u cjelini ne bi osjetila promjena položaja. Bude li učenica "lomila" prste u nokatnom članku ili krivila dlan prema petom prstu upozorit ću je na to.

Tijekom obrade ljestvice pripaziti ću da prilikom sviranja ljestvice u cjelini podmetanje palca bude popraćeno popuštanjem u ručnom zglobu i laktu, pogotovo iza četvrtog prsta kako se ne bi narušio legato. Ručni zglob, lakat i podlaktica moraju se kretati zajedno s prstima paralelno s tipkama, pri čemu lakat slobodno visi kako bi se mogao nesmetano pokretati. Kod male rastvorbe kvintakorda i njegovih obrata obratit ću pozornost na pravovremeno primicanje i odmicanje palca. Glavni zadatak je savladati raspone pojedinih intervala među prstima koji se moraju usvojiti do te razine da ruka automatizmom zauzme poziciju ovisno o tipu obrata. Pri obradi male rastvorbe kvintakorda i male rastvorbe septakorda pripaziti ću na gipkost ručnog zgloba učenice. S druge strane, kod istodobnog sviranja akorada pripaziti ću na istodobnost udara svakog tona i na čistoću zvuka. Ton ne smije biti grub već se mora proizvesti prirodnom težinom ruke i po principu rad-odmor kod kojeg nakon odsviranog akorda fiksiranim prstima treba odmah nastupiti relaksacija. Potrebna je i brza priprema, odnosno brzi skok na sljedeći akord bez traženja tipki što zahtijeva dobru koordinaciju, razmišljanje u naprijed i aktivnu pažnju. Povremeno ću se kretati oko učenice da provjerim da li je njezino držanje za instrumentom još uvijek pravilno. Zajedno ćemo ustanoviti što treba kod kuće samostalnim radom usavršiti do sljedećeg sata.

Planirano vrijeme: 5 minuta

H. Lemoine: Etida e mol op. 37 br. 17

ZADACI

Obrazovni:

- prepoznati trodijelnu ABA formu

Funkcionalni:

- razvijati metakognitivne vještine (učiti kako u tekstu prepoznati rastavljene akorde te ih vježbati kao sastavljene)
- usavršavati tehniku izvođenja legata i staccata
- razvijati osjećaj za puls

Odgojni:

- razvijati samokritičnost i samostalnost u vježbanju
- poticati unutarnji doživljaj djela
- poticati muzikalno izvođenje

Etida je pisana u trodijelnoj formi ABA + coda.

A dio je u osnovnom tonalitetu, e molu, traje 10 taktova. B dio je u dominantnom tonalitetu, G duru, traje 8 taktova (4+4). Zanimljivo je kod B dijela da on ne počinje na prvoj dobi 11. takta, već na drugoj, stoga bi bilo točnije reći da B dio traje 5 osmina jednog takta i sedam punih taktova. Ponovljeni A dio skraćen je, on traje 6 taktova, nakon njega slijedi coda koja traje 4 takta i građena je od materijala iz B dijela, točnije njegove druge rečenice.

Cijela je etida građena na principu rastavljenih terci koje se u A dijelu javljaju u desnoj ruci, a u B dijelu se ruke izmjenjuju u sviranju terci. Pratinja je pisana staccato načinom udara, čine je rastavljeni akordi.

Nakon što odslušam izvedbu učenice istaknut ću što je dobro napravila. Zamolit ću je da sama procijeni točnost svoje izvedbe. Razgovarat ćemo da li možda zna koji dio skladbe bi mogla muzički ljepše, izražajnije izvesti.

Zajedno ćemo pronaći vježbe za rješavanje eventualnih tehničkih poteškoća, npr. rastavljene terce mogu se vježbati na principu skraćivanja formule, tako da se terce sviraju kao interval, ali pri tome veoma je važno obratiti pažnju na prstomet, terce kao intervale potrebno je svirati s istim prstometom kojim se sviraju rastavljeno. Isto tako, terce se mogu vježbati i u obrnutom pravcu od onog koji piše. Sve šesnaestinske pasaže terci možemo vježbati i u različitim ritmičkim kombinacijama da bi postigli tonsku i ritmičku izjednačenost.

Pratinju možemo grupirati u akorde, takav način vježbanja pomaže da brže uočimo položaje akorada i u automatizaciji zauzimanja pripadajuće pozicije šake iznad određenih položaja. Nakon takvog izvježbavanja promjene položaja su navježbane tako da se sad učenica može skoncentrirati na to da svaku osminku odsvira staccato načinom i to staccatom iz prsta. Pri takvom načinu sviranja treba paziti da je ruka laka, gipka, a da prst svira samostalnim radom iz korijenog zgloba.

Inzistirati ću na tome da učenica poštuje metrički akcent u svom sviranju; da u svakom taktu naglasi teške dobe, tako da ne bi došlo do naglašavanja lakih doba samo zbog toga što se na njima sviraju istovremeno dva ili više tonova. U B dijelu pozornost ćemo obratiti na akcente

koji se kose s metričkim akcentima, a napisani su od strane autora (naglašena je zadnja osminka u taktu).

Cijelu etidu učenica može vježbati i uz metronom da razvije unutarnji osjećaj za puls.

Ako učenica izvodi etidu bez poteškoća, razgovarat ćemo o fraziranju, dinamici i karakteru etide. Uočit ćemo kontraste u dinamici (*piano* i *forte*), pogotovo u B dijelu u kojem su dijelovi koji se sviraju u jednoj dinamici kratki, promjene oprečnih dinamike su češće, kao i postupne prijelaze (*crescendo* i *diminuendo*). Obratit ćemo pozornost na koronu na kraju B dijela koja ne smije biti prekratka, a ni preduga.

Rad na etidi završiti ćemo zaključkom što učenica treba usavršiti do sljedećeg sata.

Planirano vrijeme: 6 minuta

J. S. Bach: Knjižica za A. M. Bach Poloneza g mol, BWV Anh. 119

ZADACI

Obrazovni:

- prepoznati trodijelnu ABA formu
- upoznati pojam “barokna polifonija”

Funkcionalni:

- razvijati osjećaj za puls i metriku
- razvijati osjećaj za kretanje i razvoj fraze
- usavršavati izvedbu cantabile

Odgojni:

- poticati interes za razdoblje baroka
- razvijati samostalnost vježbanja

Zamoliti ću učenicu da odsvira cijelu skladbu. Nakon što završi pohvaliti ću je i reći što je dobro napravila. Prije no što počnemo detaljnije izrađivati skladbu uvesti ću je u stilska obilježja barokne glazbe, te ovog plesa.

Godine 1722. i 1725. J. S. Bach darovao je svojoj drugoj ženi Anni Magdaleni dvije knjižice od kojih je prva sadržavala dijelove francuskih suita, a s varijacijama, mnoge skladbe za orgulje... Drugu knjižicu izdanu 1725., u kojoj se nalazi i ova poloneza, Bach je darovao svojoj supruzi povodom njenog 24. rođendana (22. rujna) ili povodom godišnjice njihovog

braka (3. prosinca). Obje knjižice sadržavaju i kompozicije koje su napisali i drugi skladatelji, kao npr. Carl Phillip Emmanuel Bach, Christian Petzold, François Couperin, Georg Bohm. Poloneza je umjereno brzi ples, u tročetvrtinskoj mjeri, karakterističnog ritma te naglaska na laki dio dobe. Stari je to svečani ples poljske aristokracije koji je u upotrebi od 16. stoljeća. Prvi su je upotrebljavali François Couperin, George Phillip Telemann i Johann Sebastian Bach (Brandenburški koncert I. st., Francuska suita VI. st., Suita za orkestar II. stavak u h molu).

Ako učenica prvi put izvodi polonezu prvo ću joj odsvirati skladbu uz sugestiju da pri slušanju zamisli plesače u dvorani. Zajedno ćemo prepoznati metriku poloneze, te karakterističan ritamski obrazac koji se provlači kroz cijelu skladbu (kombinacija dviju šesnaestinki i jedne osminke).

Zapitat ću učenicu da li možda zna kako su se ljudi oblačili u doba baroka, kako su se zabavljali i kakvu su glazbu slušali? Pokreti za vrijeme plesa su graciozni, suzdržani, koraci se nižu u elegantnim figurama.

Zajedno s učenicom analizirat ću skladbu; prvi (A) dio traje 8 taktova, građen je od dva četverotakta koji se ponavljaju s tim da prvi završava na dominantu g mola, a drugi na tonici; drugi (B) dio koji traje 12 taktova, građen je od tri male rečenice, od koji je prva u B duru, druga u c molu, a treća se modulacijama vraća na dominantu g mola koja vodi u ponovljeni skraćeni A dio.

Usmjerit ću pažnju učenici na važnost preciznog izvođenja ritma, pogotovo na dobro izdržanu treću dobu (kad je ona četvrtinka) kako je i zapisano u notama (izdanje Muzička naklada Zagreb, priredio Svetislav Stančić). Isto tako na toj trećoj dobi možemo upotrijebiti pedal.

Kompozicija obiluje dvoglasjem, u slučaju tehničkih poteškoća predložiti ću učenici da vježba glasove odvojeno posebno i odvojeno u kombinaciji s lijevom rukom, ali uvijek s prstometom koji je zapisan. Zatim ćemo razgovarati o fraziranju, dinamici karakteru skladbe, kao i o različitim vrstama udara koje su vidljive već u prvoj rečenici. Tu nalazimo dva takta u kojima je potrebno ispjevati male motive s karakterističnim ritmom te naznačiti kontrast non legato terci u trećem taktu.

U trećem taktu drugog dijela javlja se naglasak na sinkopi koji je potrebno ispoštovati u sviranju kako bi se naglasio ritamski obrazac sinkope. Naglasci se kasnije javljaju na trećim dobama u taktu, na četvrtinkama, taj je naglasak kombinacija metričkog akcenta (zbog dužine note, kao najduže note u taktu) i ritmički jer naglašava treću dobu koja zbog ligature preuzima važnost prve dobe sljedećeg takta. U tom je dijelu potrebno odmjereno izvesti dinamičku gradaciju iz takta u takt.

U trećoj rečenici drugog dijela karakteristični ritamski obrazac seli se na trećoj dobi takta iz desne u lijevu ruku, na što ću učenici obratiti pažnju. U zadnjem taktu B dijela obratit ću pažnju učenici na šesnaestinke koje je potrebno za razliku od prethodnih taktova koji su bili više ritmički naglašeni, više ispjevati.

Pri ponovnom izvođenju sugerirat ću učenici da obrati pažnju na lijepo fraziranje, dinamiku te točno izvođenje ritamskih obrazaca. Na kraju ću pohvaliti učenicu na angažiranosti i trudu.

Planirano vrijeme: 5 minuta

**A. Diabelli: Sonata F dur, op.168 br.1,
III. stavak**

ZADACI:

Obrazovni:

- upoznati formu ronda s dvije teme
- upoznati predudar (vorschlag)
- upoznati stil izvođenja u razdoblju klasike

Funkcionalni:

- slušno prepoznati prvu i drugu temu
- razvijati metakognitivne vještine (učiti kako učiti ili vježbati)
- razvijati izvođačke sposobnosti i osjećaj za puls

Odgojni:

- poticati samostalnost procjene svoje izvedbe u odnosu na notni tekst (visina, trajanje tonova i agogičke oznake)
- poticati interes za razdoblje klasike
- razvijati samostalnost u radu

Zamoliti ću učenicu da odsvira treći stavak sonatine. Nakon što završi pohvaliti ću je i reći što je dobro napravila. Zatim ću razgovarati s učenicom da saznam koliko zna o formi ronda. Rondo i njegov francuski ekvivalent *rondeau* svoj početak nalaze u baroknoj formi *ritornella* čiji naziv dolazi od talijanske riječi *ritornare* – vraćati se, što se odnosi na vraćanje, tj. ponavljanje teme. *Ritornello* je bio korišten u brzim staccatima baroknih koncerata u kojim su *tutti* (cijeli orkestar) svirali temu, a solisti su svirali epizode koje se pojavljuju između tema. Razlika između *ritornella* i ronda je u tome što se kod *ritornella* tema u svojim nastupima mijenja, dok njene karakteristike kod ronda ostaju nepromijenjene kod svih ponavljanja. Rondo staccati brzog su tempa, a svaka je tema karakteristična sama za sebe.

U formi ovog Diabellievog ronda javljaju se dvije teme, između kojih su epizode, shema ronda je ABABA + coda. Zajedno s učenicom analizirati ću skladbu; prva (A) tema traje 8 taktova (4+4), pisana je u osnovnom tonalitetu, F duru. Ona je karakteristična po staccato načinu udara koji se izmjenjuje s legatom u temi, te po tome što pratnju čine legato rastavljeni akordi. Upravo ta razlika staccata u desnoj i legata u lijevoj može izazvati koordinacijske poteškoće kod učenice. Sukladno s razvojem koordinacije potrebno je razvijati “horizontalno mišljenje” koje pridonosi nezavisnosti pojedinih dionica i oslobađa sviranje od statičnosti. Za vježbu zamoliti ću učenicu da prvu temu odsvira tako da zamijeni vrste udara u desnoj i lijevoj ruci; staccato u desnoj ruci da svira legato, a legato u lijevoj da svira staccato. Isto tako potrebno je muzički ispjevati završetke staccato nizova koji su pisani legato kako bi se naglasila razlika u karakteru. Staccato bi učenica trebala izvoditi iz prsta, a ručni bi zglob trebao biti miran ali dovoljno elastičan da vodi ruku u pravcu u kojem ona mora ići. Nakon prve teme slijedi prva epizoda koja traje 8 taktova, a građena je od četverotakta koji se varirano ponavlja. U ponovljenom četverotaktu usmjeriti ću učenici pažnju na dvije note pod

lukom, pogotovo na to da je prva vezana nota naglašena, a niz koji joj prethodi trebao bi pripremiti taj naglasak. Ova nas epizoda uvodi u drugu (B) temu.

Druga (B) tema traje 12 taktova (8+4), pisana je u C duru. Tema u svojoj prvoj rečenici sadrži četverotaktnu frazu koja se ponavlja. Tehničke poteškoće mogu nastati prilikom križanja ruku, da bi učenici pri tom pomogla objasniti ću joj da zglobovi lijeve ruke koji svira staccato akorde prilikom križanja ruku mora biti postavljen malo niže kako ne bi smetao desnoj ruci. U ovoj se temi javlja predudar (vorschlag) – ukras od jednog tona koji prethodi glavnoj noti. Predudar se obično uzima s donjim glasovima akorda tako da rješenje ostaje u gornjem glasu. Kratki se predudar bilježi kao prekrižena osminka, što je ovdje slučaj, on se ne akcentira već glavna nota i svira se na dobu i kao takav on je muzički interesantniji. Što se pratnje tiče usmjerit ću učenici pažnju na potrebu brze promjene položaja, kod koje ruka mora voditi prste, a prstomet mora biti logički odabran i sigurno naučen. Zadnji četverotakt druge teme sadrži šesnaestinke koje moraju biti jako dobro navježbane, artikulirane iz prsta, trebale bi biti odsvirane tako da tvore crescendo prema prvoj dobi koja je naglašena, a drugi motiv bi trebao biti suprotnost prvom - on se kreće prema dolje te bi trebao biti ispjevan. Na kraju druge teme stoji druga epizoda koja ima ulogu svojevrstne codette. Ona sadrži elemente druge teme, traje 5 taktova. Slijedi ponovljena A tema, zatim B tema koja je skraćena i pisana u F duru. Između tema nema prijelazne epizode. Slijedi coda koja je građena od elemenata prve teme (staccato silazni nizovi), prva dva četverotakta, te od elemenata od kojih je građena druga epizoda.

Nakon analize razgovarat ćemo o oblikovanju fraza i slušat ćemo da li se melodija čuje jasno iznad pratnje. Kao i većina djela u klasiци, ovaj rondo ima homofonu strukturu. Potrebno je pažnju usmjeriti na odnos između melodije i pratnje, jasno fraziranje, pravilno disanje, precizan ritam, dinamičke kontraste kao i održavanje pulsa skladbe. U slučaju da učenica ima problema s održavanjem pulsa savjetovat ću joj da vježba uz pomoć metronoma.

Prije nego što poslušam sljedeću skladbu tražit ću od učenice da još jednom razmisli o stavku, da se dosjeti što smo radili i zaključiti o čemu mora voditi računa kod kuće kad vježba III. stavak sonatine.

Planirano vrijeme: 7 minuta

**R. Schumann: Album za mladež;
Sjećanja nakon teatra, op. 68**

ZADACI

Obrazovni:

- prepoznati trodijelnu ABA formu
- prepoznati frazu
- upoznati stil izvođenja u doba romantizma

Funkcionalni:

- slušno prepoznati prvu i drugu temu
- razvijati osjećaj za kretanje i razvoj melodije
- razvijati osjećaj za korištenje pedala
- razvijati izražajne sposobnosti učenika
- razvijati osjećaj za tonske boje

Odgojni:

- poticati unutarnji doživljaj djela
- poticati interes za razdoblje romantizma
- poticati kreativnost

Zamoliti ću učenicu da mi odsvira skladbu. Kad završi istaknut ću što je dobro napravila. Pitat ću je da li je prepoznala dijelove koji se ponavljaju. Skladba je pisana u trodijelnoj formi ABA. A dio pisan je u a molu, dok je drugi dio pisan u C duru s tim da u njegovom zadnjem dijelu dolazi do vraćanja u a mol.

Metodama demonstracije i imitacije potaknut ću učenicu da usavrši interpretaciju djela (dinamika, agogika i korištenje pedala). Objasnit ću joj kako skladba počinje dvotaktnom frazom koja se ponavlja u sekvenci za sekundu više. Zamolit ću je da prvu frazu odsvira tiše, a drugu glasnije i pokretljivije. Pojasnit ću joj kako su mala agogička odstupanja dozvoljena u stilskom razdoblju romantizma.

Prvi dio završava četverotaktom u kojem se javlja A dur tonalitet pri čemu lijeva ruka može malo izaći iz okvira pratnje kako bi se naglasio dur tonalitet. U prvom je dijelu karakteristična kombinacija legata i staccata. Prve dvije šesnaestinke u dobi (u svakom taktu) su povezane lukom, dok se sljedeće dvije sviraju odvojeno i to staccato. Obratiti ću pozornost učenici na to i predložiti joj da legato šesnaestinke može dodatno povezati upotrebom pedala. Pedal u prvom četverotaktu A teme može biti i nešto duži. U zadnjem četverotaktu ću usmjeriti pažnju učenici na to da mora točno ritamski izvesti punktirani ritam koji daje određenu živost i pokretnost. Što se pratnje tiče ona mora biti čvrsti ritamski oslonac, no ne smije nadglasati desnu ruku. Učenici ću predložiti da prvi dio odsvira tako da ne ponavlja akorde u lijevoj ruci već ih svira izdržane sve dok se harmonija, tj. akord ne promijeni. Na taj način učenica može istovremeno vježbati diferenciranje melodije od pratnje, ali i promjenu položaja. Bitno je točno odrediti prstomet, te ga se cijelo vrijeme držati. U zadnja dva takta naglasit ću učenici kako je bitno naglasiti tonove basa (prohod gis-a-e pisan u četvrtinkama).

Drugi (B) dio pisan je u C duru. On svojim čvrstim punktiranim ritmom podsijeća na koračnicu, marš. Upravo zbog takvog karaktera ritamski obrasci moraju se točno izvoditi. Učenici poteškoću može predstavljati prijelaz s punktiranog ritma na osminke na što ćemo obratiti veću pozornost. Drugi je dio i u dinamici suprotan prvom, on je pisan u forte i fortissimo dinamici. Pri tvorenju fortea u ovom dijelu pomoći može lijeva ruka, ona je za razliku od desne ruke (prva dva takta) pisana u oktavama, pa samim time daje bogatiji ton. U drugoj rečenici ovog dijela potrebno je u desnoj ruci naglasiti liniju koja se kreće silaznim nizom u osminkama dok palac i peti prst izdržavaju oktavu. Pogotovo je važno istaknuti zadnju osminku tog niza jer zajedno s njom dolazi oktava u punktiranom ritmu. Zamolit ću učenicu da ovaj dio odsvira tako da prvo odsvira oktave desne ruke (pridržavajući se ritma koji je zapisan) s lijevom rukom, a zatim melodiju srednjeg glasa u kombinaciji s lijevom rukom kako bi uočila različite elemente, te ih što bolje diferencirala i naglasila u konačnoj izvedbi. U B dijelu potrebno je dozirati forte i fortissimo dinamiku kako ne bi došlo do preglasnog, statičnog sviranja. I u ovom ću dijelu učenici predložiti upotrebu pedala koji podcrtava naglašene četvrtinke.

Na kraju će učenica ponoviti što treba kod kuće popraviti u izvedbi skladbe i na što treba obratiti veću pozornost.

Planirano vrijeme: 5 minuta

Završetak

Na kraju sata pohvalit ću učenicu za napredak postignut na satu, provjeriti da li je sve shvatila i da li zna što će raditi kod kuće. Zahvalit ću se učenici na pažnji, dobroj suradnji i zalaganju. Zaželjet ću joj uspjeh u daljnjem školovanju i puno uživanja u glazbi.

Planirano vrijeme: 1 minute

